

før tillod mig at bemærke, steer Besørgelsen af det Fornødne med Hensyn til Forsendelsen, naar Vedkommende er paa Veien, sædvanligt gennem et Contoir, hvorfra man sender et Bud hen at flette Befordring med den Væsteb, at over det og det maa der ikke gives. Det er heri, troer jeg, at Faren ligger ved at sætte et Maximum.

Tobiesen: Jeg skal kun ligeoverfor den høitærede Indenrigsministers Ytring om, at min Udtalelse angaaende det foreliggende Endringsforslag gjorde det yderst nødvendigt, at det blev vedtaget, tillade mig den Bemærkning, at man vistnok kan holde sig aldeles overbevist om, at der ikke vil blive Spørgsmaal om at betale Hjemsendelser efter Vognmandstaxten. Det, som stadigt vil gjøre, at Udgifterne ikke blive større end rimeligt, er netop den Omstændighed, at det idag er den ene Commune, der affender, og den anden Commune, der modtager, men at det imorgen maaskee er omvendt, hvorfor man har en Tølelse af, at man, hvis man ved Afholdelsen af dette Slags Udgifter træder en anden Commune for nær, i senere Tilfælde vil blive behandlet paa samme Maade. Jeg maa ogsaa henwise til, hvad der før blev fremhævet imod mig, at Udgiften jo deles mellem de to Communer, og at altsaa Affendelsescommunen, ved at lade den Vedkommende reise for en overordentligt dyr Betaling, ved f. Ex. at lade ham nyde Befordring i Wienvogn, selv vil komme til at bære sin Deel af den forhøiede Udgift, hvad den dog vil være daarligt tjent med.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen om Endringsforslag af Indenrigsministeren

§ 2 efter 2det Stykke indskydes et nyt Stykke, saalydende:

„Forfaavidt Udgiften ved Befordring til Lands af Betlere, Løsgængere og Fattige i noget Tilfælde overstiger 64 § pr. Mil, bæres det Overflydende af den affendende Commune alene.“

sluttet, og man gik til Afstemning, der gav det Resultat, at Endringsforslaget, efterat der først ved den paa sædvanlig Maade foretagne Af-

stemning kun var blevet afgivet 23 Stemmer for og 26 Stemmer imod det, ved det saaledes nødvendiggjorte Radneopraab blev, som nedenstaaende Liste værmere viser, forkastet med 29 Stemmer mod 26.

Ja:

Sonne; Brind-Seidelin; David; Estrup; Fischer; Foged; Frijs, J.; Frijs-Suellinge; Grevenkop-Castenschold; Hansen, H.; Hansen, N. P.; Jacobsen, J.; Jessen; Krog; Moltke-Hvitfeldt; Mourier-Petersen; Müller; Rosenørn-Lehn; Sehested-Suul; Steel; Wichfeld; Andersen, C.; Andersen, J.; Andersen, M.; Bonne.

Nei:

Forchhammer; Jacobsen, J. N.; Tobiesen; Brasch; Brock; Dresing; Haffner; Hansen, P.; Hasle; Krieger; Madvig; Magius; Melchior; Moltke-Vregentved; Nielsen; Pedersen, H.; Pedersen, N.; Petersen, W.; Poulsen; Rasmussen, N.; Skytte; Suenon; Thalbitzer; Ulfing; Westergaard; Andersen, J. M. B.; Andæ; Bindeshøll; Bjerring.

Fraværende efter anmeldt Forfald.

Frijs-Friisenborg (Hj); Larsen; Lehmann; Liebe.

Fraværende:

Jacobsen, J. C.; Philipsen; Blong; Rasmussen, Chr.; Kee; Simonson; Zytphen-Abeler.

Derefter fattes det af Indenrigsministeren til § 2, Ate Stykke stillede Endringsforslag under Forhandling.

Indenrigsministeren: Det blev under denne Sags anden Behandling af den ærede Landstingsmand for Bornholm (Sonne) fremhævet, at der var en Uligbed tilstede mellem den Maade, hvorpaa Udvalget i eet Tilfælde havde foreslaaget Hjemsendelsesudgifterne baarne i Fællesskab af By og Land i Genhold til en aarlig Afregning og i et andet Tilfælde af By